

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Професійний розвиток педагога

*Матеріали II науково-практичної інтернет-конференції
"СУЧАСНИЙ ВЧИТЕЛЬ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ:
ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ",
присвяченої 75-річчю
Рівненського державного гуманітарного університету
26-27 листопада 2015 року*

Рівне
Видавець О.Зень
2015

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5

ББК 74.204.2

П- 84

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 15 від 26 листопада 2015 р.)

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – голова оргкомітету;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук., професор, перший проректор РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Сілков Валерій Васильович** – кандидат педагогічних наук, професор, декан педагогічного факультету РДГУ;
- Колупаєва Тетяна Євстафіївна** – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедрою педагогіки початкової освіти РДГУ;
- Бричок Борис Павлович** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Шевців Зоя Михайлівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Бричок Світлана Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Яковишина Тетяна В'ячеславівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Боровець Олена Віталіївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Гудовсек Оксана Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Міщеня Оксана Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, доцент.
- Веремчук Алла Петрівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;

Рецензенти:

- Невмержицька Олена Василівна** – доктор педагогічних наук, професор кафедри загальної та дошкільної педагогіки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор кафедри вікової та педагогічної психології, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Професійний розвиток педагога. Матеріали II науково-практичної інтернет-конференції “Сучасний вчитель початкових класів: досвід та перспективи”, присвяченої 75-річчю – Рівне: О.Зень, 2015.- 182 с.

ISBN 978-617-601-142-2

У матеріалах II науково-практичної інтернет-конференції подаються статті викладачів та студентів Рівненських вищих навчальних закладів, статті та конспекти навчальних занять вчителів загальноосвітніх шкіл. Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки.

Матеріали розраховані на викладачів, вчителів та студентів психолого-педагогічних спеціальностей.

*За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей.
Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.*

ISBN 978-617-601-142-2

© Автори статей, 2015

стойть перед розмовляючим, являється також широкий об'єм оперативної пам'яті і система стратегій, яка дозволяє виділити дійсну суть висловлювання, гальмувати побічні асоціації і вибирати сформульовані слова відповідно до поставленої задачі. Це передбачає постійний контроль за проходженням, витікаючи з компонентів висловлювання, а в найбільш важких ситуаціях і свідомий вибір потрібних мовленнєвих компонентів із багатьох альтернатив.

Формування мовленнєвого висловлювання в дитини проходить в кілька етапів від появи ізольованих слів, а потім ізольованих фраз до важкого мовленнєвого висловлювання [15].

Таким чином, мовлення є актуалізацією мови, діяльністю мовця; специфічні взаємовідношення мови і мовлення відбиваються в мовленнєвій діяльності. Все це й досліджує психологія та психолінгвістика.

Без урахування співвідношення мови і мовлення не можуть бути розв'язаними багато лінгвістичних проблем, зокрема проблема культури мовлення.

Список використаних джерел

1. Андреев Н. Д., Зиндер Л. Р. О понятиях речевого акта, речи, речевой вероятности языка // Вопросы языкознания. – 1963. – № 3.
2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник / Ф. С. Бацевич. – К.: Видавничий центр «Академік», 2004.
3. Виготський Л. С. Педагогічна психологія / Л. С. Виготський. – М.: Педагогіка, 1991.
4. Воробйова Л. М. Основи психолінгвістики. Підручник / Л. М. Воробйова – Рівне: видавець Олег Зень, 2007.
5. Гумбольдт В. фон. О различии строения человеческих языков и его влияния на духовное развитие человеческого рода // В. А. Звегинцев. История языкознания XIX – XX век в очерках и извлечениях. – М., 1960. – Ч.1.
6. Кочерган М. П. Загальне мовознавство: Підручник: Видання 2-ге, виправлене і доповнене: К.: Видавничий центр «Академія», 2006.
7. Леонтьев А. А. Основы психолінгвістики / А. А. Леонтьев. – М., 1999.
8. Лурия А. Р. Основы нейропсихологии / А. Р. Лурия. – М.: Академія, 2002.
9. Павелків Р. В. Загальна психологія. Підручник / Р. В. Павелків. – К., 2002.
10. Семчинський С. В. Загальне мовознавство / С. В. Семчинський. – К., 1996.
11. Сербенська О. Наше усне мовлення / О. Сербенська, М. Волощак // Українська мова та література. – 2001. – № 40.
12. Соссюр Ф. де. Курс общей лінгвістики / Соссюр Ф. де. Труды по языкознанию. – М., 1977.
13. Ткаченко Г. М. В. О. Сухомлинський про культуру мови вчителя // Педагогіка і психологія. – 2003. – № 2.
14. Удовиченко Г. М. Загальне мовознавство. Історія лінгвістичних вчень / Г. М. Удовиченко. – К., 1980.
15. Фридман Л. М. Психологический справочник учителя / Л. М. Фридман, И. Ю. Кулагина. – М.: Просвещение, 1991.
16. Щерба Л. В. О трояком аспекте языковых явлений и об эксперименте языкознания // Щерба Л. В. Языковая система и речевая деятельность. – Л., 1974.

САМООСВІТА СТУДЕНТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*Іскра Лілія Віталіївна,
старший викладач,
кафедра педагогіки початкової освіти,
Рівненський державний гуманітарний університет*

Статтю присвячено питанню самоосвіти студентів у сучасних умовах, зокрема виділено основні ознаки, функції та умови успішної організації самоосвіти, що сприятиме засвоєнню знань, розвитку самостійності і самоорганізації студентів.

Ключові слова: самоосвіта, самоосвіта студентів, навчальний процес, самоорганізація, саморозвиток.

Реформування системи освіти в Україні, нові підходи до формування змісту освіти, пошуки нових технологій, а особливо перехід вищої освіти на кредитно-трансферну систему навчання достатньо гостро поставило питання про готовність сучасного студента вищої школи до засвоєння і реалізації інновацій.

Сьогодні сучасне суспільство висуває перед вищою школою нові завдання. Стратегічні напрями розвитку освітніх систем передбачають інтелектуальний і моральний розвиток людини із залученням її в самостійну діяльність у різних сферах за допомогою новітніх технологій щодо адаптації людини до нового інформаційного середовища. Суспільство у сучасних умовах потребує спеціалістів з необхідними професійно важливими якостями, особистісним потенціалом, який сприяє успішній праці в умовах ринкових відносин, інновацій, вдосконалення управлінської діяльності. У свою чергу приєднання України до Болонського процесу потребує суттєвих змін у сфері вищої освіти, виявлення специфіки розвитку особистості студента, зокрема сприяння його саморозвитку. Відповідно до нових вимог щодо удосконалення організації навчального процесу у вищому навчальному закладі на засадах гуманності, особистісно-орієнтованої педагогіки, розвитку і саморозвитку, у процесі підготовки студентів передбачається індивідуалізація навчально-виховного процесу та посилення ролі самостійної роботи студентів. Необхідним вважається підвищення рівня сформованості у студентів життєвих, навчальних та професійних компетентностей, що вплине на якість і ефективність їх навчання у вищому навчальному закладі та навчання упродовж життя, що сприятиме більш якісній освіті та самоосвіті. Формуванню компетентності студента сприяє усвідомлення необхідності навчання та активна самостійна діяльність, яка спрямована на професійний розвиток.

Проблема самоосвіти не є принципово новою для вітчизняної педагогіки. Так, наприклад, ще у свій час російські педагогі П. Ф. Каптерев та В. Я. Стоюнин акцентували увагу на те, що освіта є базою для самоосвіти.

В процесі розвитку освіти у 60-70 роки ХХ століття питання самоосвіти стали приділяти значну увагу (А.М.Арсеньєв, А. К. Громцева, Н. Д. Иванов, В. С. Ільїн, А. І. Кочетов, М. Н. Скяткін, Ю. Шаров та ін.). Питання організації самостійної роботи студентів досліджували В. Луценко, В. Мороз, І. Шимко, І. Шайдур, Н. Шишкіна, О. Савченко, В.Буряк.

Ряд інших дослідників розглядають самоосвіту у руслі розумового розвитку, досліджують проблему впливу самоосвіти на розвиток особистості цілому. (П. Я. Арет, А. Г. Ковальов, А. І. Кочетов, Ю. А. Самарін та ін.)

Звертаючись до аналізу дефініції «самоосвіта» можна констатувати, що самоосвіта розуміється, перш за все, як одна із найвищих форм прояву пізнавальної активності особистості. Як з'ясовано, в науковій літературі пропонуються різні

визначення поняття «самоосвіта». Так, поширеною серед науковців є точка зору, відповідно до якої самоосвіта - це процес цілеспрямованого самовдосконалення, саморозвитку особи та її навчальної діяльності. Зокрема, В. Лозовий розглядає самоосвіту як важливе доповнення навчального процесу, що ефективно впливає на формування професійних і загальнолюдських якостей студента. А. Громцева розуміє її як особистісно-зорієнтовану пізнавальну діяльність індивіда, яка дозволяє вдосконалити його освіту та опанувати нові для нього знання, вміння та навички.

Однак, як відмітив І. О. Ганченко, при наявності більше десяти визначень терміну «самоосвіта» більшість з них занадто короткі, стислі, невизначені, мають недостатню кількість ознак [1, с. 9.]. Частина дослідників вважає, що самоосвіта – це освіта, отримана за межами спеціальних навчальних закладів, без спеціального керівництва зі сторони (З.Я.Горностаєва, Н. Г. Ковалевська, Н. Г. Кузьміна та ін.)

На наш погляд, загальним у визначенні може бути розуміння того, що самоосвіта – це оволодіння знаннями за ініціативою самої особистості по відношенню до предмету заняття, об'єму пізнання, встановлення тривалості і часу проведення заняття, а також вибору форм задоволення пізнавальних потреб та інтересів. Узагальнюючи погляди різних науковців, нами зроблено висновок про те, що самоосвіта - це цілеспрямований і систематично організований процес отримання людиною знань, розвитку умінь і навичок за допомогою самостійної навчально-пізнавальної діяльності. Результативність цього процесу значною мірою залежить від забезпечення особою самоорганізації й самоконтролю власних дій, усвідомлення своїх достоїнств і недоліків, рівня власної навченості.

Всі дослідники, які займаються проблемами самоосвіти, акцентують увагу на те, що самоосвіта виникає у відповідь на потребу у знаннях і за особистою ініціативою. При цьому підкреслюється, що, з однієї сторони, все життя є процесом постійного саморозвитку і самоосвіти. Але, з іншої сторони, під самоосвітою слід розуміти спеціально організовану, самодіяльну, систематичну пізнавальну діяльність, спрямовану на досягнення особистісно визначених або суспільно значущих освітніх цілей: задоволення пізнавальних інтересів, загальнокультурних і професійних запитів.

Початок ХХІ століття має такі риси, як інформаційна насиченість, нестабільність, швидкі зміни соціальних, політичних та економічних умов, конкуренція. Нове соціальне замовлення спрямоване на формування самостійної активної особистості, яка готова до змін, сприйняття нового, здійснення вибору та прийняття рішень, яка здатна до самореалізації та саморозвитку. Формуванню особистості, яка відповідає вимогам сучасності, сприяє навчальний процес. Для того, щоб зрозуміти яку важливу роль відіграє навчальний процес у становленні сучасної особистості, пропонуємо розглянути сутність терміну «навчальний процес». Отже, за визначенням українського педагогічного словника навчальний процес - це «система організації навчально-виховної діяльності, в основу якої покладено органічну єдність і взаємозв'язок викладання й учіння; яка також спрямована на досягнення цілей навчання і виховання» [2, с. 223]. У свою чергу В. Ягупов запропонував поняття навчального процесу у вигляді «змін стану системи навчання як цілісного соціально-педагогічного явища, послідовне, поступове просування вперед для досягнення цілей навчання, виховання, розвитку та самовдосконалення учнів» [7, с. 18]. На думку В. Ягупова, навчальний процес має об'єднувати педагогів та учнів, сприяти формуванню і розвитку в учнів мотивів, мотивації навчально-пізнавальної діяльності та озброєнню їх ефективною методикою цієї діяльності.

Такі відомі вчені, як Т. Шамова та П. Третьяков, розкривають сутність навчального процесу як спеціально організовану, цілеспрямовану взаємодію педагогів і вихованців, яка спрямована на вирішення освітніх, виховних і розвиваючих завдань [6, с. 162].

Отже, навчальний процес потребує організації. У сучасній освіті науковці, розглядаючи особливості організації навчального процесу, приділяють увагу розвитку самостійності людини, самоосвіти. На думку О. Савченко, умовою й результатом інноваційних змін в системі освіти є сформованість у студентів бажання і здатності самостійно вчитися, шукати в різних джерелах інформацію і застосовувати нові знання, виробляти вміння діяти, прагнути творчості та саморозвитку [4, с. 34]. У свою чергу З. Слєпкань вважає, що самостійна навчальна робота не лише формує у студентів навички та вміння самостійного здобування знань, що є важливим для здійснення неперервної освіти протягом усієї подальшої професійної діяльності. Самостійна робота також має виховне значення, оскільки формує самостійність як рису характеру, що відіграє істотну роль у структурі особистості сучасного спеціаліста вищої кваліфікації [5, с. 126]. Згідно з Енциклопедією освіти, «самостійна робота студентів - це запланована індивідуальна або колективна робота студентів, що виконується за завданням і при методичному керівництві викладача, але без його безпосередньої участі» [3, с. 804]. У Тематичному збірнику нормативно-правових документів, у свою чергу, наголошено на тому, що самостійна робота є однією з форм організації навчання, основною формою оволодіння навчальним матеріалом у вільний від обов'язкових навчальних занять час за розкладом. Сьогодні самостійна робота призначена не тільки для оволодіння кожною дисципліною, а й для формування навичок самостійної роботи взагалі, здатності приймати на себе відповідальність, самостійно вирішувати проблему, знаходити конструктивні рішення, вихід з кризової ситуації.

У контексті реалізації вимог Болонського процесу проблема організації самоосвіти студентів ВНЗ набуває особливої актуальності. Адже інтеграція вітчизняної системи вищої освіти до загальноєвропейського простору зумовлює необхідність підвищення якості підготовки фахівців, які мають стати професіоналами своєї справи, бути здатними до здійснення постійного фахового самовдосконалення, вміти швидко орієнтуватися в постійно змінюваних економічних умовах та інформаційних потоках, творчо вирішувати виникаючі професійні проблеми. У зв'язку з цим важливо проаналізувати специфічні особливості організації самоосвіти студентів у сучасних умовах модернізації вітчизняної системи вищої освіти.

Як свідчить проведений аналіз, сьогодні відбуваються інтенсивні зміни не тільки в організації навчального процесу та змісту навчальних програм, але й у характері взаємодії між студентами й викладачами. Зокрема, навчальні програми підготовки майбутніх фахівців на рівні бакалаврів чи магістрів передбачають значне збільшення часу на самоосвіту шляхом зменшення аудиторного навантаження, скорочення кількості практичних занять і введення великої кількості дисциплін, які студент вибирає за індивідуальним планом та вивчає в період навчання.

Однак важливо відзначити, що в європейських ВНЗ відсоток навчального навантаження, який відводиться на організацію самоосвіти студентів, займає набагато більше годин, ніж на аналогічну роботу у вітчизняних закладах. Більш того, переважна частина робочого часу викладачів, які працюють у вищих освітніх закладах Західної Європи, відводиться саме на забезпечення педагогічної підтримки організації цієї роботи. В українських ВНЗ організації самоосвіти студентів не тільки традиційно приділяється менше уваги, але й у більшості випадках керівництво нею не відображається в робочих планах викладачів.

У свою чергу, недооцінка педагогами необхідності забезпечення оволодіння майбутніми фахівцями знаннями та вміннями, необхідними для здійснення ефективної самоосвіти, призводить до зниження не тільки якості виконаних ними

курсів і дипломних робіт, але й провокує гальмування їх професійного становлення в цілому. Тому необхідно підкреслити, що зростання ролі самоосвіти для студентів вітчизняних ВНЗ у світлі вимог Болонського процесу є цілком закономірною тенденцією, яку необхідно враховувати кожному викладачу.

На основі аналізу досліджуваної проблеми можна виділити основні характерні ознаки процесу самоосвіти як такі:

- вільний вибір області проблем, що цікавлять студента;
- самостійний пошук джерел інформації;
- індивідуальний режим організації процесу самоосвіти тощо.

Слід також відзначити, що процес самоосвіти забезпечує реалізацію низки важливих функцій: 1) екстенсивну, тобто накопичення та придбання нових професійних знань; 2) компенсаторну, що виявляється в ліквідації недоліків у процесі навчання студента; 3) саморозвиток, що забезпечує вдосконалення особистісних якостей; 4) методичну, котра пов'язана з подоланням професійної вузькості особи; 5) творчу, що спонукає майбутнього фахівця до участі у творчій роботі, забезпечує супровід творчої самореалізації; 6) попередження застою в розвитку.

На основі аналізу наукових праць нами зроблено висновок про те, що успішна організація самоосвіти студентів ВНЗ забезпечується за таких умов:

- 1) науково обгрунтованого вибору навчального матеріалу;
- 2) забезпечення усвідомлення студентами значущості визначеної освітньої інформації;
- 3) самостійного висунення цілей та їх утримання упродовж процесу навчання;
- 4) самоорганізації процесу навчання, що передбачає:
 - а) самостійне програмування процесу навчання;
 - б) вибір форм самоосвіти;
 - в) самостійне здобуття знань;
 - г) самостійне оцінювання проміжних і кінцевих результатів своїх навчальних дій, самоконтроль тощо.

Отже, самоосвіта є органічною складовою професійної підготовки майбутніх фахівців у ВНЗ. Однак на даний момент вітчизняна система вищої освіти недостатньо мірою стимулює студентів до здійснення процесу самоосвіти, не надає їм необхідної педагогічної підтримки в цьому питанні. У свою чергу, це не тільки призводить до зниження її якості, але й не сприяє підготовці кваліфікованих фахівців. Тому актуальною потребою на сьогодні є подальше вивчення проблеми організації самоосвіти студентів вищих навчальних закладів, яка має відповідати основним положенням Болонської угоди.

Список використаних джерел

1. Ганченко И. О. Развитие личности педагога в системе непрерывного профессионального самообразования. Автореферат дисс. Докт. Пед. наук. – М., 2004.
2. Гончаренко С. Український педагогічний словник / С. Гончаренко. – К.: Либідь, 1997. – 376 с.
3. Енциклопедія освіти / [ред. В. Кремень]. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.
4. Компетентнісний підхід у сучасній освіті. Світовий досвід та українські перспективи: [зб. наук. праць / наук. ред. Кремень В. та ін.]. – К.: К.І.С., 2004. – 112 с.
5. Слєпкань З. І. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі / Слєпкань З. І. – К.: Вища школа, 2005. – 239 с.
6. Шамова Т.И. Управление образовательными системами: Учеб. пособ. для студ. вузов / Т.И.Шамова, П.И.Третьяков, Н.П.Капустин. //Т.И. Шамова (ред.). – М.: Гуманит. изд. центр "ВЛАДОС", 2001. – 320 с.
7. Ягунов В. Дидактичні поняття: "навчальний процес" чи "процес навчання" / В. Ягунов // Рідна школа. – 2000. – №2. – С. 16-19.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Кішканьова Наталія Олександрівна,

студентка 5 курсу,

спеціальність 8.01010201 «Початкова освіта»,

Рівненський державний гуманітарний університет

Постановка проблеми. Актуальною проблемою сьогодення є перехід до демократизації та гуманізації освіти, який відбувається повільно, але послідовно в силу різних об'єктивних і суб'єктивних причин. Освіта має стати чинником розвитку культури мислення і культури почуттів, що означає усвідомлення всім суспільством перш за все загальнолюдських, національних, громадянських, сімейних, особистісних цінностей, які складають мету існування людини. В числі цих цінностей – гідність людини, любов до ближнього, гармонія з природою, які не дивлячись на давність, здатні оновлюватися й відроджуватися в новому суспільстві. Бездуховність, що на сьогодні є причиною всіх інших криз (політичної, економічної, екологічної тощо), змушує готувати вчителя, який усвідомлює названі цінності і може впливати на їх формування в учнів загальноосвітньої школи.

Аналіз досліджень і публікацій. Проблема формування системи цінностей є однією з найактуальніших у професійній підготовці вчителя, зокрема формування стійкого інтересу до тих цінностей майбутньої педагогічної діяльності, що несуть у собі гуманістичний зміст учительської праці. У сучасній педагогічній науці проблема формування системи цінностей майбутнього вчителя актуалізується при вирішенні ряду питань: гуманізації навчально-виховного процесу в закладів освіти (С.Гончаренко, І.Смолук, Р.Скульський, Г.Шевченко та інші); формування особистості вчителя, його професійно-педагогічної культури (І.Зязюн, Н.Кузьміна, О.Мороз, М.Нікандров, В.Сластьонін та інші).

Ціннісні орієнтації вчителя, представлені у роботах видатних педагогів, є свого роду стратегічними завданнями розвитку сучасної освіти. Осмислення найбагатшої спадщини класиків вітчизняної педагогіки (Г. Ващенко, О. Духнович, М. Драгоманов, О. Корф, І. Огієнко, Г. Сковорода, В. Сухомлинський, С. Русова, І.Франко, Т. Шевченко), дозволяє зробити висновок про гуманістичну спрямованість її сфери відносин. З проведеного аналізу деяких педагогічних концепцій вітчизняних педагогів видно: їхні ціннісні пріоритети сходяться в площині «особистість», що може розглядатися як фундамент і основне джерело функціонування освіти. Специфіка ціннісних позицій педагогів підсилює особистісну складову освіти і дозволяє побачити якісну своєрідність педагогічного процесу.

Метою нашої статті є аналіз професійних цінностей та ціннісних орієнтацій, які формують майбутніх учителів початкових класів. Адже професіоналізм включає інтегральну характеристику ділових та особистісних якостей фахівців,

З М І С Т

Колупасва Тетяна Євстафіївна ПЕРЕДМОВА	3

СЕКЦІЯ 1

ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ

Бісовецька Людмила Андріївна ВИВЧЕННЯ МОРФЕМІКИ І СЛОВОТВОРУ В УМОВАХ НОВОЇ СТРУКТУРИ ТА ЗМІСТУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	4
Бричок Світлана Борисівна РОЗВИТОК МИСЛЕННЯ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА В КОНТЕКСТІ ІДЕЙ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО	6
Галушко Марія Олександрівна ПРОБЛЕМА ХРИСТИЯНСЬКИХ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ.	8
Гисюк Наталія Володимирівна, Кривко Валентина Григорівна ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ	10
Гончарук Оксана Вікторівна КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ	12
Гудовсек Оксана Анатоліївна ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ТА УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	13
Добринська Вікторія Вікторівна РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	15
Зінчук Катерина Степанівна ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ БІОГРАФІЇ ПИСЬМЕННИКА ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ ІНТЕРЕСУ ДО ЙОГО ТВОРІВ У КОНТЕКСТІ УРОКУ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ	16
Іванова Лідія Іванівна КОМУНІКАТИВНО ЗОРІЄНТОВАНІ ПІДХОДИ У ПРОВЕДЕННІ СУЧАСНОГО УРОКУ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	18
Кадепська Галина Михайлівна ІСТОРІЯ ТА ЕТАПИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ	20
Кіяк Марія Миколаївна ОБРАЗ УЧИТЕЛЯ У ПЕДАГОГІЧНИХ ПОГЛЯДАХ Я. Ф. ЧЕПІГИ	21
Маліновська Наталія Петрівна ВИКОРИСТАННЯ ІКТ У РОБОТІ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ	23
Махник Оксана Дмитрівна, Галатюк Валентина Михайлівна СУЧАСНИЙ ВЧИТЕЛЬ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ	25
Міщень Оксана Миколаївна ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОСВІТИ	26
Могилевська Світлана Русланівна ОСВІТА ЯК ГОЛОВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТОЛЕРАНТНОСТІ В СУСПІЛЬСТВІ	28
Невелічук Лариса Петрівна ВИНИКНЕННЯ ПЕДАГОГІКИ ЯК НАУКИ	30
Омельчук Володимир Васильович РОЛЬ БІБЛІЇ У ВИХОВАННІ МОРАЛЬНО-ХРИСТИЯНСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	32
Панасюк Юлія Ігорівна ПРОЦЕС АДАПТАЦІЇ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ЯК ПСИХОЛОГО- ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	33
Суржук Тетяна Борисівна ФОНЕТИЧНИЙ СЛУХ – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ	35
Ткачук Ольга Сергіївна ВИВЧЕННЯ ГРАМАТИКО-ОРФОГРАФІЧНОГО МАТЕРІАЛУ НА ФОНЕТИЧНІЙ ОСНОВІ	38
Усач Лариса Володимирівна БАЧЕННЯ ПЕРСПЕКТИВ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКОЛИ КЛАСИКАМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДУМКИ	39

Федорчук Ірина Володимирівна ОСОБЛИВОСТІ І ПЕРЕВАГИ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ, ЩО НАВЧАЄ ДІТЕЙ ЗА ПРОГРАМОЮ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЕКТУ «ІНТЕЛЕКТ УКРАЇНИ»	42
Целковська Любов Костянтинівна ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	43
Шульгун Марина Віталіївна ЕТИЧНІ ВИМІРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ	45

СЕКЦІЯ 2

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Боровець Олена Віталіївна ФОРМУВАННЯ ДИДАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	48
Бричок Борис Павлович ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	50
Веремчук Алла Петрівна ПРОБЛЕМА АКТИВІЗАЦІЇ НАУКОВО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ	51
Гетманчук Надія Олексіївна МОДЕРНІЗАЦІЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	53
Захарчук Зоя Олександрівна КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ: ГЕНЕЗИС МОВИ ТА МОВЛЕННЯ	55
Іскра Лілія Віталіївна САМООСВІТА СТУДЕНТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	58
Кішканьова Наталія Олександрівна ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	60
Кобець Надія Олександрівна КРЕАТИВНІСТЬ ЯК ПРОВІДНИЙ ПРИНЦИП ПОБУДОВИ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	62
Колупасева Тетяна Євстафіївна РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ – ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ У РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТІВ	64
Красовська Ольга Олександрівна, Мекіса Марія Анатоліївна ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ГАЛУЗІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	68
Красовська Ольга Олександрівна, Стрілецька Марія Андріївна КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ГАЛУЗІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	70
Лисюк Тетяна Миколаївна ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	72
Лук'яник Людмила Василівна ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА В УМОВАХ БЛИЗЬКОСПОРІДНЕНОГО БІЛІНГВІЗМУ	74
Мельничук Лілія Борисівна МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ ДО КЛАСНОГО КЕРІВНИЦТВА	76
Міськова Наталія Миколаївна ОСОБЛИВОСТІ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ ДО УЧНІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	78
Романенко Олександра Олександрівна МУЗИКА ЯК ЗАСІБ ВИРАЗНОСТІ КІНЕМАТОГРАФА	79
Сарнавська Оксана В'ячеславівна, Яковишина Тетяна В'ячеславівна СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ УЧИТЕЛІВ	80
Соколюк Олена В'ячеславівна ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	83

Третяк Оксана Миколаївна ДО ПИТАННЯ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НА ЗАСАДАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ _____	84
Царук Юлія Михайлівна ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ОСВІТНІЙ ПОТЕНЦІАЛ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ _____	86
Шевчук Ірина Володимирівна РОЛЬ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	88
Шевчук Тамара Борисівна ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТУ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МОВНО-МОВЛЕННСЬОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ _____	90
Шурин Олена Іванівна ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ _____	92

СЕКЦІЯ 3

З ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Білоус Тетяна Миколаївна РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННСЬКИХ УМІНЬ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ПРИКМЕТНИК» У 3 КЛАСІ _____	94
Гаврилович Мирослава Олегівна СТВОРЕННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ АВТОРСЬКИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ _____	95
Гарачай Юлія Романівна РОЛЬ ТА МІСЦЕ ЛІТЕРАТУРНОЇ ГРИ В СТРУКТУРІ УРОКУ ЧИТАННЯ _____	97
Головачик Ірина Володимирівна ВИХОВНА ГОДИНА. ТЕМА: "ПРИРОДА – НАШ ДРУГ" _____	99
Головко Валентина Анатоліївна СУТНІСТЬ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	100
Грицюта Олена Анатоліївна, Квятковська Леся Федорівна КОНСПЕКТ УРОКУ ПИСЬМА У 1 КЛАСІ. ТЕМА: ПРАВИЙ ПІВОВАЛ. _____	102
Джурик Світлана Миколаївна АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ІНТЕРАКТИВНИЙ МЕТОД НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА У 1-4 КЛАСАХ _____	104
Дзядух Тетяна Богданівна РОЗВИТОК ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	105
Дробуш Тетяна Яківна МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ. ПРО СВЯТА НА УРОКАХ «Я У СВІТІ» _____	107
Дьоміна Тетяна Ігорівна ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА _____	109
Іванюк Лариса Василівна, Мусійчук Олена Олександрівна ГРА-ПОДОРОЖ МІСЦЯМИ «СЕМИ ЧУДЕС РІВНЕНЩИНИ» _____	112
Карпінська Валентина Володимирівна АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ _____	114
Козицька Оксана Анатоліївна РОБОТА НАД МЕТАФОРИЧНІСТЮ ТА ФРАЗЕОЛОГІЄЮ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	116
Корзюк Марія Вікторівна РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ 1-4 КЛАСІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	122
Кравчук Юлія Ігорівна ВИКОРИСТАННЯ НАРОДОЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	123
Кривко Валентина Григорівна, Мартинюк Людмила Іванівна КОНСПЕКТ УРОКУ ЧИТАННЯ У 1 КЛАСІ. ТЕМА: АЗБУКИ ВЧИТЬСЯ ЗАВЖДИ ПРИГОДИТЬСЯ. РОБОТА З ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК СКЛАДОВОГО ЧИТАННЯ. КАЗКА ПРО АЛФАВІТ. _____	124
Літковець Олена Дмитрівна МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ СЮЖЕТНИХ РОЗПОВІДЕЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ _____	126

Маркопольська Іванна Володимирівна КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ ВЧИТЕЛЯ НА ПОДОЛАННЯ МОВЛЕНСВИХ НЕДОЛІКІВ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	128
Мартиненко Світлана Вікторівна КОНСПЕКТ УРОКУ З ЧИТАННЯ 4 КЛАС. ТЕМА: О. ОЛЕСЬ «ЯРОСЛАВ МУДРИЙ», І. КРИП'ЯКЕВИЧ «КНИГА ЗА КНЯЖИХ ЧАСІВ» _____	130
Мельник Марія Володимирівна ФОРМУВАННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	132
Мосейчук Вікторія Анатоліївна УРОК З «НАВЧАННЯ ГРАМОТИ (ЧИТАННЯ)». 1 КЛАС. ТЕМА. «ЛІТО КРАСНЕЄ МИНУЛО...». ДИТЯЧІ СПОГАДИ ПРО ВІДПОЧИНОК УЛІТКУ. ПРАКТИЧНЕ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ЗІ СЛОВОМ, РЕЧЕННЯМ. СПОСІБ УМОВНОГО ПОЗНАЧЕННЯ РЕЧЕНЬ. _____	133
Мосійчук Галина Анатоліївна ВИХОВНИЙ ЗАХІД. ТЕМА: «СВЯТО КНИГИ» _____	136
Назарчук Галина Анатоліївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	140
Найда Руслана Григорівна ФОРМУВАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ СУСПІЛЬСТВОЗНАВЧИХ УЯВЛЕНЬ ТА ПОНЯТЬ В КУРСІ «Я У СВІТІ» _____	142
Пастернак Ірина Дмитрівна СТИЛІСТИЧНА ВПРАВНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ – НЕОБХІДНА УМОВА ЇХ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ _____	143
Приходько Лариса Миколаївна МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	145
Проконець Людмила Ярославівна З ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	147
Пучкова Олена Василівна ОРГАНІЗАЦІЯ КОМПЛЕКСНОГО АНАЛІЗУ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ _____	149
Раджабова Тетяна Миколаївна УРОК МАТЕМАТИКИ В 1 КЛАСІ. ТЕМА: СКЛАД ЧИСЛА 7. ДНІ ТИЖНЯ. ОБЧИСЛЕННЯ ЗНАЧЕНЬ ВИРАЗІВ. _____	152
Сілкова Ельвіра Орестівна, Власюк Марія Василівна ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ СКЛАДЕНІ ТЕКСТОВІ ЗАДАЧІ _____	155
Сілкова Ельвіра Орестівна, Оксенюк Надія Олексіївна ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ _____	157
Слободинюк Ольга Олексіївна СПОСОБИ ЕФЕКТИВНОГО ПРОВЕДЕННЯ УРОКІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	159
Смик Ольга Василівна РОЗРОБКА ІНТЕГРОВАНОГО УРОКУ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ТА УКРАЇНСЬКОГО ЧИТАННЯ В 4 КЛАСІ «ЗИМОВИЙ ВЕРНІСАЖ» _____	160
Столярчук Віра Юріївна ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ МЕТОДІВ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАУРОЧНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	165
Суходол Юлія Миколаївна НАУКОВІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ЗА НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ _____	168
Фірсова Ольга Валеріївна ЕКОЛОГІЧНА ЕСТАФЕТА «МОЄ СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ» _____	169
Шуневич Наталія Іванівна ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ _____	172
Шутяк Володимир Георгійович МОДЕЛЮВАННЯ МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ НАБОРІВ КОНСТРУКТОРІВ _____	174

Наукове видання

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

Матеріали ІІ науково-практичної інтернет-конференції
**"Сучасний вчитель початкових класів:
досвід та перспективи"**,
присвяченої 75-річчю
Рівненського державного гуманітарного університету

26-27 листопада 2015 року
м.Рівне

Відповідальна за випуск – Колупаєва Т.Є.

Комп'ютерна верстка – Соловей Л.М.

Формат 60x84/8 . Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Ум. друк. арк.. 21,6. Тираж 100 прим.

Видавець О.Зень
Свідоцтво суб'єкта видавничої
справи РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.
пр. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;
тел. 0-362-24-45-09; 0-67-364-07-27;
olegzen@ukr.net

Видруковано: Кафедра педагогіки початкової освіти РДГУ
вул. Остафова, 31, каб. 02, м. Рівне, 33000
тел. 0-362-62-00-84